

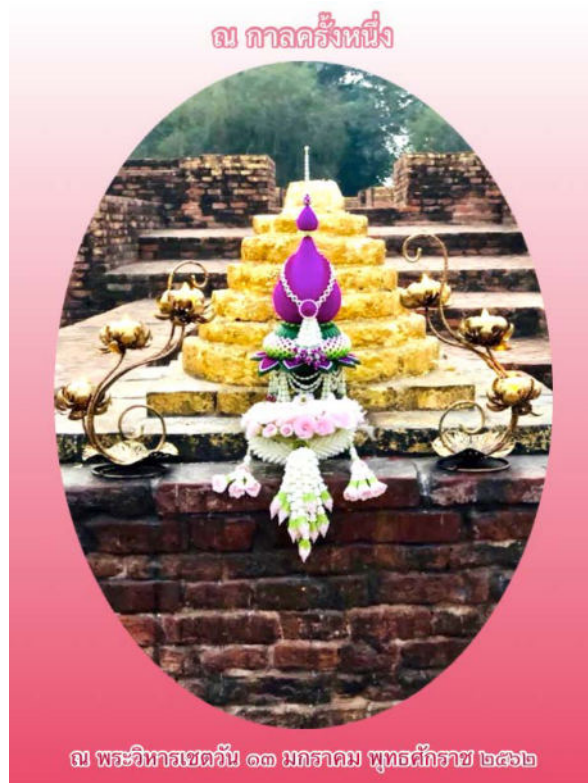
ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ซาบซึ้งในหทัย [๒๒]
ตอน มานมัสการสังเวชนียสถานทำไม?

โดย

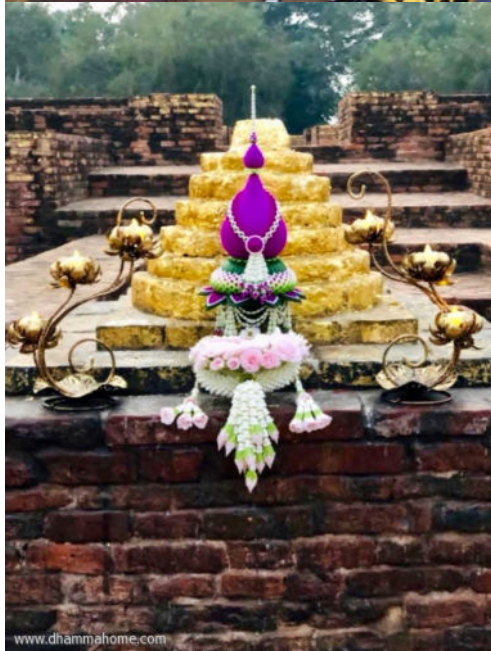
วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ซาบซึ้งในหทัย [๒๒] ตอน มานมัสการสังเวชนียสถานทำไม?

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

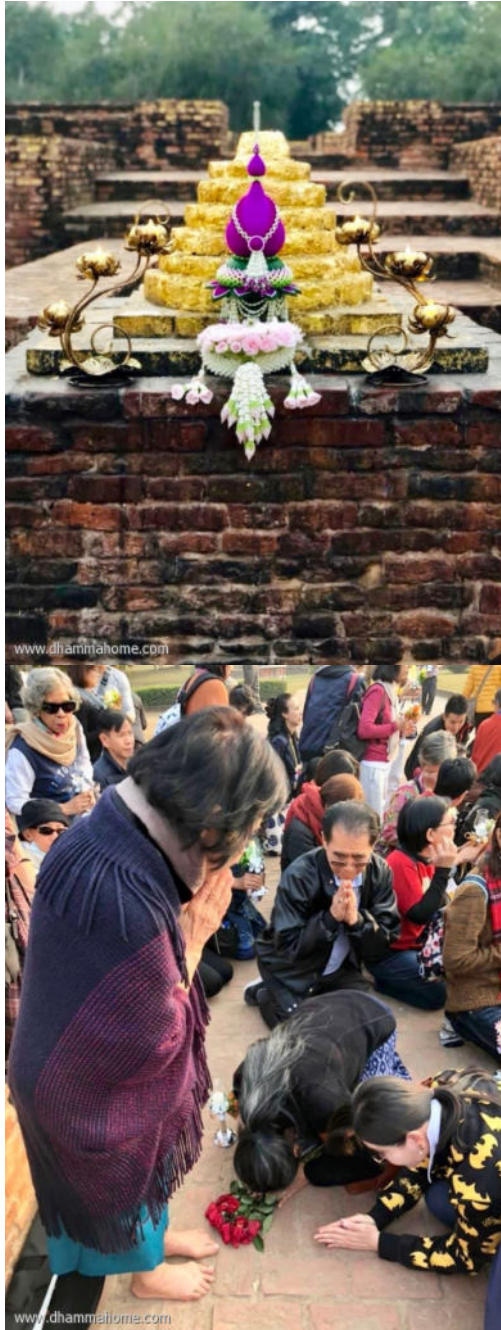
จากการติดตามข่าวคราวการเดินทางไปนมัสการสังเวชนียสถานทั้งสี่ที่ประเทศอินเดียของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ประธานกรรมการมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา และคณะฯ ซึ่งจัดโดย ดร. มล.ญาสินี จักรพันธุ์ สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ หมายเลข ๑๖๒๕ และคุณฟองจันทร์ วอลช สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ หมายเลข ๓๐ ระหว่างวันที่ ๑๒-๒๑ มกราคม ๒๕๖๒

ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ และคณะฯ
พำนักที่ โรงแรมปาวาล เมืองสาวัตถี ในระหว่างการ
สนทนาธรรมและสักการะพระวิหารเชตะวัน อารามของ
ท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี ใกล้เมืองสาวัตถี ระหว่างวันที่
๑๓-๑๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒ จากนั้นจึง
เดินทางโดยเครื่องบิน ไปยังเมืองปัตนะ ราชคฤห์
พุทธคยา และพาราณสี ตามลำดับ (อีกคณะหนึ่งไป
กุสินาราโดยทางรถยนต์ ก่อนจะไปพบกับคณะของ
ท่านอาจารย์อีกครั้งที่เมืองปัตนะ)

วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถนพ หอมจันทร์ ได้กรุณาส่งคลิปเสียง สนทนาธรรม ณ พระวิหารเชตวัน เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒ ซึ่งตรงกับวันคล้ายวันเกิดของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ซึ่งท่านมีอายุครบ ๙๒ ปี ในวันนั้น มาให้ได้รับฟังทางไลน์

จากการติดตามชมภาพกิจกรรมการเดินทางของท่านอาจารย์และคณะฯ ทางเฟสบุ๊กของคุณนภาพันธรางศุ และคุณฟองจันทร์ วอลซ ประกอบกับการฟังความการสนทนาธรรม ทำให้มีความรู้สึกปีติยินดี ซาบซึ้งในหทัยเป็นอย่างยิ่ง ที่แม้ไม่มีโอกาสได้เดินทางไปกราบสักการะพระวิหารเชตวันกับท่านอาจารย์ในครั้งนี้ แต่ยังเป็นผู้มีบุญที่ได้เคยกระทำไว้แต่ปางก่อน ทำให้มีโอกาสได้ฟังความการสนทนาที่พระวิหารเชตวัน ในวันสำคัญครั้งนี้ แม้เพียงความยาวไม่กี่นาที แต่มีความประทับใจ ซาบซึ้งใจที่ได้ฟัง จึงขออนุญาตนำมาบันทึกไว้ เป็น ณ กาลครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นที่รำลึกถึงวาระอันสำคัญนี้ และเพื่อประโยชน์แก่ท่านที่สนใจ อ่านและพิจารณาสืบไป

อนึ่ง ขอขอบพระคุณและอนุโมทนาคุณนภาพันธรางศุ สำหรับภาพ ณ พระวิหารเชตวัน ที่สวยงามยิ่งพร้อมกับคลิปสั้น ๆ ของการประทักษิณของท่านอาจารย์และคณะฯ รอบพระคันธกุฎี พร้อมเสียงของน้องโอ (ปวีร์ คชภักดี) ที่ตั้งกึกก้อง กังวาน ไปทั่วพระวิหารเชตวัน ทั้งขอขอบพระคุณและอนุโมทนา ภาพการสนทนาธรรม ณ โรงแรมปาวาล จากคุณฟองจันทร์ วอลซที่ขออนุญาตนำมาบันทึกไว้ ณ กาลนี้พร้อมกันนะครับ

ผศ.อรรณพ :

ประโยชน์จริง ๆ ที่ได้เดินทางมานมัสการสังเวชนียสถาน เช่น ที่พระเชตวัน ประโยชน์จริง ๆ คืออย่างไรครับ

ท่านอาจารย์ :

มานมัสการ แสดงว่า รู้คุณของพระรัตนตรัย เพราะฉะนั้น ต้องมี สัจจะ ความจริงใจ ต้องมี อธิษฐาน ความมั่นคง ว่าคำที่ได้ยินได้ฟัง ได้ไตร่ตรองแล้ว ว่าเป็นคำจริง เป็นที่ฟัง ที่จะทำให้สามารถรู้ความจริงที่กำลังปรากฏ จนกว่าจะดับกิเลส

ซึ่งลองคิดดู กิเลสอยู่ไหน? อยู่ที่ "ใจ" อะไรรู้อยู่ภายในที่สุด หทัยคือใจ ไม่มีอะไรลึกอยู่ในยิ่งกว่าใจ และกิเลสทั้งหมดก็อยู่ที่นั่น ติดอยู่ที่นั่น แน่นหนาและทับถม แต่ละขณะที่มีการเห็น การได้ยิน ในสังสารวัฏมาแล้ว แล้วก็มีกิเลสหลายประเภท กิเลสซึ่งขณะนี้ไม่รู้

เลยใช่ไหม? แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงว่า หลังจากที่จิตเห็นดับไป ขณะนี้กำลังเห็น นับไม่ถ้วน แต่ "เพียงหนึ่งขณะจิตที่เกิดขึ้นแล้วดับ" สืบต่อด้วยจิตอีก ๓ ขณะ อกุศลเกิดแล้ว ไม่มีใครรู้เลย!!

แต่ ผู้สิ้นกิเลส คือผู้สิ้นอาสวะ เพราะฉะนั้น กิเลสซึ่งเกิดหลังเห็นหลังได้ยิน พวกนี้ แม้ว่าเป็นกิเลสอย่างเบาบาง แต่ยังเหลือ ยังมีเป็น อาสวะ มาจากไหน? มาจากกิเลสที่เคยเกิดแล้ว

...จิตเป็นสภาพที่สะสม ทั้งบุญและบาป ทุกอย่างที่เป็นสิ่งซึ่งเป็นกุศลธรรม อกุศลธรรม และสำหรับพระอรหันต์ก็เป็น อภัยกตธรรม นี่ก็เป็นเรื่องที่พระองค์ตรัสไว้ทั้งหมด แต่สำหรับเรา ที่จะเข้าใจคร่าว ๆ ก็คือว่า เรามีกิเลสมาก แล้วใครก็เอากิเลสออกไม่ได้ นอกจาก "คำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า"

เพราะฉะนั้น แต่ละคำ ทำให้เกิดปัญญา "ธรรมะเตชะ" แต่ละคำ ที่สามารถจะทำให้เข้าใจสิ่งที่มี และเห็นโทษเห็นภัยอย่างยิ่งว่า กิเลสมิมากไหมวันนี้? นอนหลับยังมี แล้วตื่นขึ้นจะไม่มีหรือ? หลับสนิทมี

กิเลส พร้อมที่จะเกิด อย่างบางที่สุด เป็นอาสวะ หลังเห็น ๓ ขณะ
หลังได้ยิน ๓ ขณะ

เมื่อรู้อย่างนี้ ก็รู้ว่า ที่เกิดไม่ใช่เรา ถ้าไม่มีกิเลส หมดกิเลส ไม่เกิด
แสดงว่าทุกคนที่เกิด มีกิเลส แต่กิเลสก็ไม่ใช่เรา มีจริง ๆ ทั้งหมด
เป็นธรรมชาติ!!...

...เพราะฉะนั้น แต่ละคำให้รู้ว่า ธรรมะคือสิ่งที่มีจริง ไม่มีใครไปทำให้เกิดขึ้นได้เลย แต่ไม่เกิดไม่ได้!! เมื่อมีปัจจัยที่จะให้เกิดก็เกิด เพราะฉะนั้น กิเลสที่ละเอียด ที่นอนเนื่อง ติดแน่นอยู่ในจิต แม้กำลังหลับสนิท เป็น อนุสัยกิเลส เป็นอนุสัย ที่ติดอยู่ในจิต

กิเลสนี้จะหมดได้ คิดดู ไม่ใช่กิเลสผิวเผิน วันนี้ก็อดทนได้ อาหารไม่ค่อยอร่อย คุณเป็นคนดี คนเก่ง เขาว่าเรา เราก็ไม่โกรธ ก็ดูจะเป็นคนดี แต่หาว่าไม่รู้ ว่า กิเลสยังมีอยู่ ในสังสารวัฏด้วย ไม่เคยขาดไปเลย กิเลสนี้แหละ ลึกที่สุด!! ติดแน่นที่สุด!! นานาแน่นที่สุด!! แล้ว "ดับได้" ด้วยคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า" ซึ่งเป็น ธรรมะเตชะ "เตชะ" คือ "เฒ่า" สภาพธรรมที่ตรงกันข้าม

เพราะฉะนั้น ปัญญาที่เกิดจากความเข้าใจ จากคำที่ได้ฟังพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ จะค่อย ๆ นำกิเลสออกจนหมดตามลำดับ อย่าง

ที่สาวกทั้งหลายในครั้งอดีต ก็ได้บำเพ็ญบารมีและได้ดับกิเลสหมดแล้ว

แต่สำหรับทุกคน แต่ละคน ต้องเป็นผู้ที่ตรง-สัจจะ เดียวนี้ไม่รู้!! แล้วจะรู้เมื่อไหร่? ก็ต้อง "เดี๋ยวนี้" แต่เดี๋ยวนี้ฟังธรรมะ เข้าใจเพียงเท่านี้ ยังเอากิเลสออกไม่ได้ แต่ถ้าไม่มีการฟังเลย ก็หมดหนทาง และธรรมลึกซึ้งอย่างยิ่ง พร้อมที่จะให้คนที่ประมาท หลงผิด เข้าใจผิด ทันทิ ไปทำอย่างอื่น ซึ่งไม่ใช่การฟังพระธรรมที่จะเข้าใจสิ่งที่กำลังมีในขณะนี้...

...เพราะฉะนั้น จากคำที่ว่า ธรรมะคืออะไร ธรรมะคือทุกสิ่งทุกอย่างที่มีจริงมากมาย ยังไม่ถึงแต่ละหนึ่งเลย แล้วหนึ่งนั้นก็ดับ ๆ ๆ ไปหมด เพราะฉะนั้น ไม่ได้ดับอะไรเลย ถ้ากล่าวว่ามีมากมายและทุกอย่างที่เป็นธรรมะ ต้องชัด!! ละเอียดย และตรง ธรรมะคือสิ่งที่มีจริง แต่สิ่งที่มีจริงเดี๋ยวนี้ เป็นธรรมะหรือยัง?

"เห็น" เป็นธรรมะหรือยัง? ในเมื่อเรากล่าวว่า สิ่งที่มีจริงเป็นธรรมะ เห็นก็เป็นธรรมะ เพราะฉะนั้น "เห็น" เดี่ยวนี้เป็นธรรมะหรือยัง? ถ้ายังไม่เป็นก็ต้องหมายความว่า เราจะไปทำให้เป็น ได้ไหม? นอกจากความเข้าใจ ทีละเล็ก ทีละน้อย ค่อย ๆ สะสมไป อย่างมั่นคง ว่า ธรรมทั้งหลายเป็นอนัตตา ขณะใดก็ตาม ปัญญาจะเกิด ก็คือ ฟังเรื่องสิ่งที่มี ให้รู้ว่าเป็นธรรมะ ไม่ใช่เรา จนกว่า "เดี๋ยวนี้เป็นธรรมะ" จริง ๆ...

กราบขอบพระคุณ ผศ.อรรณพ หอมจันทร์ ในกุศลวิริยะและความเกื้อกูลให้ได้ฟังธรรมทันกาลในครั้งนี้ ขอบพระคุณและอนุโมทนาสำหรับภาพสวย ๆ ที่ทำให้เกิดกุศลปิติ จาก คุณนภา จันทรางศุ อีกครั้งหนึ่ง และขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของ ดร. มล.ญาสินี จักรพันธุ์ และคุณฟองจันทร์ วอลซ ผู้นำทริปในครั้งนี้ด้วยครับ

ณ กาลครั้งหนึ่ง

ณ พระวิหารเชตวัน ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง

